

WRZESIEŃ

1.

To jestem ja

2.

Moja grupa

3.

Moja droga do przedszkola

4.

Idzie jesień... przez las, park

Zakłada się, że dziecko:

-

Słucha utworów literackich i odpowiada na pytania dotyczące ich treści.

-

Nazywa podstawowe zmysły człowieka. Łączy pojęcia: *smak, węch, dotyk, słuch, wzrok* z odpowiednim zmysłem.

-

Czyta całościowo nazwy: **Bałtyk, Tatry, jezioro.**

-

Rozpoznaje wydrukowane swoje imię.

-

Wyraża swoje emocje w sposób werbalny i niewerbalny

-

Wskazuje swoją prawą stronę i lewą stronę

-

Zna i stosuje zasady zgodnego współżycia w grupie – kodeks przedszkolaka.

-

Bawi się bezpiecznie na placu przedszkolnym.

-

Doskonali umiejętności samoobsługowe i higieniczne zgodnie z reżimem sanitarnym

-

Zna swój adres i wie komu należy go podawać, a komu nie.

-

Rozpoznaje i nazywa wybrane znaki drogowe.

-

Wie, jak przechodzić przez ulicę, gdy nie ma sygnalizacji świetlnej.

-

Klasyfikuje przedmioty według jednej cechy

-

Rozpoznaje figury geometryczne (koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt)

-

Przelicza elementy w zakresie sobie dostępnym.

-

Dostrzega i nazywa zmiany zachodzące jesienią w przyrodzie.

-

Nazywa odpowiednie drzewa, z którego pochodzą liście i owoce.

Realizacja programu wychowawczego:

Wartość: BEZPIECZEŃSTWO

Zasada: Dbaj o bezpieczeństwo swoje i innych.

Normy postępowania:

1. Przestrzegaj zasad ruchu drogowego dla pieszych.
2. Pamiętaj swój adres zamieszkania.
3. Nie biegaj po przedszkolu.

Wartość: KONTAKTY RÓWIEŚNICZE

Zasada: Kontroluj swoje zachowanie / Bądź koleżeński.

Normy postępowania:

1. Baw się tak, abyś nie przeszkadzał innym.

1.

Codziennie widzę świat i słyszę, jak rośnie kwiat.

Gdy pójdę w góry, poczuję, jak pachnie wiatr – mmmmm.

I lody zjem ze trzy, i dotknę chłodnej mgły,

bo WIDZĘ, SŁYSZĘ, CZUJĘ, SMAKUJĘ, DOTYKAM!

Ref.: Moje oczy widzą świat w kolorach, barw chyba sto.

Moje uszy słyszą to, co muszą i co chcą.

A mój nosek wącha, wącha, wącha, w buźce czuję smak.

A gdy dotknę czegoś tu i tam, to już wiem, jakie szczęście mam!

2.

Codziennie patrzę w krąg i słyszę, jak brzęczy bąk.

A w kuchni pachną ciasteczka z maminych rąk – mmmmmm.

Smak pyszny: mniam, mniam, mniam, już dłonie w ciastkach mam,

bo WIDZĘ, SŁYSZĘ, CZUJĘ, SMAKUJĘ, DOTYKAM!

Ref.: Moje oczy widzą świat...

„Twoje ciało, moje ciało” Małgorzata Barańska

Twoje ciało, moje ciało

różnych części ma немало.

Łokcie, biodra, łydki, uda –

nigdy nam nie grozi nuda.

Uszy, oczy, usta, nos.

Teraz ty masz głos.

„Dziękuję, proszę, przepraszam” (sł. i muz. J. Kucharczyk).

1.

Każdy zna te słowa,
słowa bardzo piękne,
słowa, dzięki którym
żyje się przyjemniej.

Ref.: Dziękuję, proszę, przepraszam –
czarodziejskie słowa trzy,
mówię je bardzo często

i często je mówisz ty.

II. Uczę brata, siostrę,
jak się zachowywać,
jak ładnie poprosić,
kiedy podziękować.
Ref.: Dziękuję, proszę...

III. Kiedy przez przypadek
kogoś obrazimy,
to go zawsze grzecznie
pięknie przeprosimy.
Ref.: Dziękuję, proszę...

„**Palce**” Małgorzata Barańska

Pierwszy palec to jest kciuk.

Drugi robi: stuk, stuk, stuk.

To jest długi trzeci palec,

czwarty mniejszy, piąty – malec.

Dłoń ma razem palców pięć.

Policz z nami, gdy masz chęć.

„Prawa, lewa strona ciała” Małgorzata Barańska

Prawe oko, prawe ucho,

prawa ręka, prawy bok.

Prawą nogą najpierw tupnę,

potem w prawo zrobię krok.

Tutaj lewy mam policzek,

lewe ucho, lewe oko.

Stań naprzeciw mnie, kolego,

i spójrz w oczy mi głęboko.

„Zasady przedszkolaka” B. Szelagowska

Kto chce pani coś powiedzieć;

Zaśpiewać piosenkę

wie, że najpierw w górę

trzeba unieść rękę.

Czarodziejskie słowa:

„proszę, przepraszam, dziękuję”

mówmy jak najczęściej!

To nic nie kosztuje.

Tak jak co dzień – po zabawie

trzeba sprzątnąć salę.

Poustawiać na swych miejscach:

Misie, klocki, lale...

Choć na dworze jest pochmurno

dzieci dobrze o tym wiedzą,

że od razu jest przyjemniej

gdy miłego coś powiedzą.

Nie lubimy hałasować

bo od tego boli głowa.

Gdy głośno krzyczymy,

innych dzieci nie słyszymy.

Każde pewnie o tym wie:

stolik z krzesłem lubią się.

My ich tajemnicę znamy.

Krzeseł zawsze przysuwamy.

Stoi kosz w kącie sali

i czeka na dzieci.

Zawsze chętnie im się chwali,

że lubi jeść śmieci.

Przed jedzeniem, po zabawie

trzeba dobrze umyć ręce.

Nie chlapiemy się – bo chcemy,

by porządek był w łazience.

„**Ruch uliczny**” (sł. i muz. J. Kucharczyk).

1. Kiedy rano idę z mamą do przedszkola,
przechodzimy przez ruchliwe skrzyżowanie.
Samochody jadą szybko, każdy w swoją stronę –
my stoimy i czekamy, aż światło będzie zielone.

Ref.: Zielone światło – możesz iść,
czerwone światło – stój i czekaj!
Gdy zielone znów zabłyśnie,
śmiało idź, nie zwlekaj!

2. Na plecaku odblaskowe mam światełka
i przechodzę przez ulicę tam, gdzie zebra.
Mama albo tata mocno trzyma mnie za rękę,
bo wiem o tym, z dorosłymi na drodze
zawsze bezpieczniej.

Ref.: Zielone światło – możesz iść,
czerwone światło – stój i czekaj!
Gdy zielone znów zabłyśnie,
śmiało idź, nie zwlekaj!

